

Pék Pál a Halis István Városi Könyvtárban őrzött irodalmi hagyatékából a hagyatékot gondozó Kardos Ferenc szerkesztésében, az idén 20 esztendő Czupi Kiadó gondozásában jelent meg a Pék Pál breviárium 2019-ben. Bemutatására a nagykanizsai Pék Pál-emlékév keretében került volna sor 2020. április 11-én, de a pandémia miatt ez a rendezvény 2020 őszére szervezi át a Halis István Városi Könyvtár. Érdekesség, hogy a kiadó, Czupi Gyula szerkesztője volt a lapnak Pék Pál főszerkesztősége idején, majd rövid ideig (2000–2002), Pék Pál után, főszerkesztője is.

Most a kötetből idézünk: „Egy – egy költői pályának többnyire vannak nem publikált előzményei. Pék Pál esetében is így van ez, szerencsénkre hagyatékában fennmaradtak verses naplók és cetlik. A hagyatékban három kéziratos naplót őrzünk, nagyméretű vonalas jegyzetfüzeteket 1961-től 1963-ig. A naplók zömmel versvázlatokat tartalmaznak, sok-sok javítással, áthúzással, valamint mindegyikben van prózai kísérlet is. Az 1962-es kék füzetben érdekes összeállítás olvasható arról, hogy 1958 óta hány verset tart számon költői termésként. 1958-ban és 1959-ben egy-két mű címe szerepel, 1960-ban 12, 1961-ben 28, az összeállítás készítésének pillanatában pedig összesen 53 verset jegyez. [...] Van néhány vers, aminek a nyomtatott változatán kívül kéziratos változatai is rendelkezésünkre állnak, s ezek jól mutatják, milyen sokat dolgozott Pék Pál egy-egy versen. Gyakran húzott ki és írt át sorokat, szavakat, s ezt később mentoráltjainak is tanította. A legjobb szöveg létrehozása volt a fontos! Két példa egy vers kéziratos és nyomtatott változatára:”

Pék Pál:

Utazás

**Mikor már végleg idegenként
rohansz az utcán botladozva, —
a közöny túlsó pólusán még,
megismerlek az alkonyatban...**

**Mögötted lámpák fakó csíkja,
az arenélküli jóbarátok,
szétszabdalt tájon messzehangzó,
meg-nem-értett kiáltások —**

**A magány metsző csöndje végül,
esomagtartóba feltaszítva,
a szó és emlék papírosként
összegyűrve, félredobva —**

**S váltók konok csapdái közt
a foglyul-ejtett eső szárnya,
földbeszúrt fák, a sárka kavics
közénk-zuhanó némasága...**

**Csak arcod marad pengeelés —
Különben az is köznapi,
hogy bezárt ajtók szigoránál
nem tudtam többet mondani.**

(Az *Utazás*
című vers képei)